

[Inger Stilling Pedersen]

ikke, at nu skal alle til at gøre det, men man kunne i socialforvaltninger og andre steder se på, om det i det enkelte tilfælde ville være godt.

Men vi må huske på, at det også er vigtigt for mange kvinder at komme ud, og det skal de have lov til og muligheder for. Man kan få dårlige nerver og blive alkoholmisbruger og meget andet ved at gå hjemme, hvis man ikke kan magte det.

Det, jeg savner i vores samfund, er, at vi bliver meget mere fleksible, at vi giver mange flere muligheder.

Jeg vil også i dag nævne de ældre kvinder. Det lyder meget godt, at nu skal de til at have uddannelse, når de er over 50, men hvor mange af dem ønsker i realiteten det? Hvis de ønsker det, skal de have lov, om de så er højt oppe i årene, men man skal ikke tvinge dem til det.

Jeg mener også, at vi skal have nedsat alderen for delpension, måske til 50 eller 55 år, hvor der er behov for det. Og her må der såmænd godt være positiv særbehandling af kvinder, hvis det er det, der trænges til.

Jeg vil også nævne ulandskvinderne. De er ofte på et stade, vi slet ikke forestiller os. Jeg synes, det er vældig godt, at man holder konferencer i Nairobi, og at man dér mødes med kvinder fra ulandene. Man bør måske også tænke på, at når det er muligt at mødes med disse kvinder, skyldes det ikke mindst missionselskaber fra hele verden, også fra Danmark, der startede de første pigeskoler, bl.a. i Afrika, hvor mange af disse kvinder fik en højere uddannelse og i dag har opnået høje poster. Ude i landsbyerne er der kvinder, der har det meget primitivt og dårligt, og vi må se på, hvordan vi virkelig gavner dem. Der kan ulandshjælpen måske sættes ind på en særlig måde.

Jeg vil slutte med at sige, at det er vigtigt, at kvinder selv gør en indsats. Vi har ingen grund til at lide af mindreværkskomplekser over for mændene, og vi har lov til at arbejde for, at de værdier, vi synes er væsentlige, også kommer med i beslutningerne. Der er brug for både mænd og kvinder i vort samfund.

Pia Kjærsgaard (FP):

Forleden dag fik jeg tilsendt noget materiale og et brev fra Dansk Kvindesamfund,

som var underskrevet af en næstforkvinde. Som tilsvarende næstforkvinde i Fremskridtspartiet finder jeg aledning til at udtrykke, at jeg finder det fantastisk pjattet at benytte ordet »næstforkvinde«. I disse ligestillings-eksperimenttider må jeg – for nogle beklageligvis – oplyse, at jeg i Fremskridtspartiet betragtes som næstformand i folketingsgruppen, og det er jeg såmænd ganske tilfreds med at blive kaldt.

Hvad ligestilling kan føre til, har vi tidligere debatteret herinde, idet vi mindes statsministerens familieradikale forslag, som skulle ligestille mænd og kvinder i diverse udvalg og lignende. Den lov har udenrigsministeren senere haft stor fornøjelse af, og da han skulle nedsætte et udvalg for nylig, gik det ikke helt problemøst for sig.

Det burde faktisk være naturligt, at vi i arbejdsøjemed så på hinanden som mennesker og ikke som køn. Kvalifikationerne må komme i højsædet, hvilket statsministerens forslag dengang ikke lagde op til.

I ligestillingens hellige navn har SF beklaget sig over tv-sportens mangel på kvindelige kommentatorer, og sådan kan alle vel finde på noget at lægge ind under ligestillingens besværligheder.

Med hensyn til denne redegørelse, som statsministeren på regeringens vegne står som bagmand m/k for, må jeg indrømme, at jeg mener, det er en fejltagelse, at der afsættes så mange millioner til dette ligestillingspjat. At statsministeren er dybt interesseret i ligestilling kan bl.a. ses af det faktum, at formanden, undskyld, forkvinden for Ligestillingsrådet er fra statsministerens eget parti.

I disse kolde tider, hvor børnene har lejlighed til at lave snemænd eller snekvinder, er det egentlig beskæmmende, at vi herinde skal tage stilling til, om kvinder skal kunne uddannes til jagerpiloter. Jeg har ved selvsyn konstateret, at man hos søværnet har store problemer med de forhold, der hersker på skibe, hvor sømænd og søkvinder er sammen. Hvorfor skulle det egentlig være anderledes i luften, end det er på havet?

Med hensyn til de forskellige ministeriers handlingsplaner er det så som så med handlingerne. Det skal jeg såmænd ikke beklage spor. Energiministeren vil opfordre Dansk Naturgas A/S til at tage ligestillingsmæssige hensyn ved ansættelse af håndværkere og teknikere. Her kommer de fysiske fortrin